

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

770. Quinam teneantur beneficia resignata publicare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 767. *An locus habeat publicatio, & dicta Constitutio Gregorii in Coadiutoria, impetrata cum futura successione de consensu Coadiutori?*

Respondeo primò: Non habere locum in impetratione talis Coadiutoriae. Garc. p. 11. c. 3. n. 275. Caltrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 6. n. 9. Gonz. gl. 5. §. 9. n. 72. Ventrigl. loc. cit. n. 83. citans Mandol. de signat. grat. tit. de coadjut. v. si Papa. Novar. sum. Bullar. v. beneficium resign. public. n. 18. Leiva. in Exam. Episc. l. 2. §. 58. n. 6. qui licet dicat, securitatis esse, eam impetrationem publicare, ait tamen Ventriglia, praxin parum curare de hac securitate. Ratio responsonis est, quod, licet dicta impetratio videatur habere speciem quandam resignationis, eò quod egeat Coadiuti, & Coadiutoris consensu, non sit tamen verè resignatio; cum per eam non dimittatur à Coadiutore beneficium, & sic non possint ei convenire verba, aut etiam rationes dictae Constitutionis, non enim tenetur Coadiutor possessionem beneficii capere infra tempus in dicta Constitutione praescriptum. Garc. Caltrop. ll. cit.

2. Respondeo secundò: An verò publicatio locus habeat in dimissione, seu cessione Coadiutoriae, id pendere videtur ex resolutione sequentis quaest.

Quaestio 768. *An quoque resignatio seu cessio iuris, quod quis habet super beneficio, sit publicanda?*

Respondeo: Quidquid fuerit de hoc olim, seu inspecto tempore Regularum Cancellariae de publicandis, quo fuisse eam publicationem necessariam, tenet Rebuff. in dictam reg. gl. 3. nu. 11. negat e contra Saru. ad eandem reg. q. 20. apud Paris. cit. q. 5. n. 51. quidquid, inquam, sit de hoc, hodie dum ea publicatio est omnino necessaria ob verba clara Constitut. Gregorii: *quacunquē dictorum beneficiorum resignationes, nec non licet & iurium quorumcunque cessiones*: Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 7. in fine. Chok. ad hanc reg. nu. 37. Paris. loc. cit. nu. 55. qui etiam num. 56. id probat à pari: quod sicut in reali donatione excedente summam 500. ducatorum, requiritur insinuatio, quae se habeat ad instar publicationis, ita quoque requiratur insinuatio in renunciatione iuris quaesiti, ut Barbar. cons. 21. n. 16. & 17. l. i. unde Decisionem Rotae in Pampelon. 5. Nov. 1584. quae resolutum, non requirit publicationem in cessione iuris super beneficio, procedere, ait Paris. loc. cit. n. 59. ubi cessio facta ad favorem possessoris beneficii, vel ubi constat de validitate tituli antiqui aliter, quam per cessionem, prout declaratum dicit in Tudenf. Paroch. 10. Jan. 1587. Et prout absolute quoque idem (nempe in simplici cessione facta ad favorem ejus) qui existerat in possessione beneficii, non esse necessariam publicationem, uti nec expeditionem litterarum, sine quibus publicatio fieri nequit, tradit Ventrigl. loc. cit. n. 83. Porro, tamen id certum sit de cessione iuris, quod quis habet in beneficio, v. g. dum quis resignat beneficium obtentis nondum Bullis, & sic possessione non habità, ut Chok. loc. cit. Videntur tamen etiam hac procedere de iuribus, quae habet ad beneficium, cum Constitutio dicat: *quorumcunque iurium, & AA. loquantur simpliciter de iure quaesito super beneficio (quale est etiam jus ad beneficium, quaesitum,*

v. g. per praesentationem, electionem, vel etiam per Coadiutoriam cum futura successione) & hoc velle videtur Paris. loc. cit. num. 58. ubi ait: & hęc sententia procedit, non solum quando facta fuit resignatio de beneficio, sed etiam de iure quaesito: distinguit enim jus quaesitum à beneficio, qualiter distingui non videtur jus in beneficio ab ipso titulo beneficii.

Quaestio 769. *An comprehendantur quoque Hospitalia?*

Respondeo primò: Hospitalia, quae dantur in titulum, absque dubio comprehenduntur, cum veniant nomine beneficiorum. Paris. l. 11. q. 3. num. 43. & 44. sic decitum testans in Aquilanes. Prioratus. 1581. 14. Apr.

2. Respondeo secundò: Hospitalia quoque concedi solita in administrationem & regimen laicis (qui hospitalarii tutoribus, & curatoribus aequiparantur. Paris. n. 40. ex Gemin. cons. 89. n. 5. Socin. senior. cons. 181. n. 1. l. 2.) etsi appellatione beneficiorum non veniant. Paris. nu. 45. citans Clem. quia contingit. de religiof. domib. §. ut autem. Felin. in c. de quarta, de praescrip. m. 142. Gig. de pensiq. 28. nu. 33. & c. neque appellatione officiorum. Paris. n. 46. citans Vitalin. in Clem. dispendiosam n. 30. & 31. de judic. Cardin. ibid. n. 11. Secundum probabiliorem & veriore[m] comprehenduntur, etsi non exprimantur in dicta Constitutione Gregorii. Paris. num. 47. testans, sic decidisse Rotam in Regiens. Hospital. 13. Nov. 1587. & 3. Jun. 1588. Ventrigl. 10. 2. annot. 4. §. 2. n. 74. citans Novar. Sum. Bullar. tit. de benef. resign. public. n. 9. Lott. l. 3. q. 21. num. 28. Rationem dat Paris. n. 48. & 49. quod dicta Constitutio sit favorabilis, & in materia favorabili nomine beneficiorum veniant etiam hospitalia talia, pro quo citat Felin. in c. de quarta, de praescrip. nu. 15. & 16. Selv. de benef. p. 1. q. 3. n. 9. Lamb. de iurep. p. 1. l. 2. q. 11. n. 4. Mandos. in reg. de benef. vac. per promot. q. 5. nu. 2. Item in his quoque hospitalibus militat eadem ratio[n]es dictarum Constitutionum, requirentium hanc publicationem; nempe ut Ordinarius certus sit, à quo petere debeat rationem administrationis juxta Decretum Trid. sess. 22. c. 9. & quem debeat visitare juxta Decretum ejusdem Concilii, sess. 22. c. 8. An dispensentur fructus pauperibus & c. & ut Coloni sciant, quis Rector hospitalis, ad hoc, ut possint ei solvere pensiones. Paris. 2. n. 53. Atque ita cum eadem sit ratio, in his Hospitalibus, ac in beneficiis, & officis, dicitur hic casus hospitalium comprehendendi in verbis, & sic non extensione. Paris. n. 56. Et dum ratio posita in lege comprehendit plures casus, & de uno tantum ibi fiat mentio expressa, id factum videtur exemplariter; & sic non restrictivè. Paris. n. 57. citans Tirag. in l. si unquam. v. liberis. n. 37. Olor. cons. 185. in fine. Adeoque pariformiter disponit quod ad alios casus non expressos, quibus pariter militat. Paris. num. 58. citans Bald. Cravet. & c.

Quaestio 770. *Quinam teneantur beneficia resignata publicare?*

Respondeo: Teneri omnes in universum Resignatarios, seu qui beneficia ex resignatione obtinuerunt. Sic enim probant verba omnino generalia, & praeiuncta dictarum Constitutionum Pii V. & Gregorii XIII. Paris. l. 11. q. 4. n. 1. Azor. loc. cit. q. 6. Caltrop. loc. cit. n. 5. Sic itaque facien-

do in specie mentionem de quibusdam personis, de quibus forte suboriri poterat dubium ob singularia eorum privilegia, tenebatur ad publicationem resignationum in sui favorem factarum. Primò Officiales Curia, puta, Auditores Rotæ, Referendarii, Scriptores Apostolici, Abbreviatores, Milites, alique familiares & commensales Papæ. Paris. n. 2. 3. 4. exprimente hoc ipsum Gregorio his verbis: *nostris familiaribus continuis commensalibus, nec non literarum Apostolicarum Scriptoribus, Abbreviatoribus, ceterisque*. Secundò Ecclesia Romana Cardinalibus juxta expressa Constituit. Gregoriana verba: *& quibuscunque, etiam S. R. E. Cardinalibus ac piis locis, quocunque privilegio suffultis, nec non indultis, privilegiis ac gratiis Apostolicis, etiam predictis Cardinalibus &c.* Azor loc. cit. Paris. à n. 5. Terriò exempti, propter jam recitatâ generalitatem verborum. Azor loc. cit. Paris. n. 13. & certè, si comprehenduntur Cardinales maximè exempti, & infinita habentes privilegia, multò magis alii exempti inferiores. Paris. cit. n. 13. Et si Papa generaliter aliquid statuendo ligat omnes subditos suos. c. 1. de constit. ligabit quoque qualitercunque exemptos dicta constitutio. Gregorii; cum Papa sit proximus & unicus Exemptorum Superior. c. nulla. dist. 93. & vel hinc exempti magis illi subjiciantur; cum alium Superiorem non habeant. Sarn. de infirm. resign. q. 4. Paris. à n. 14. Quartò Minores, cum quibus dispensatum est per Papam, ut obtinere possint in ea ætate beneficia, tenentur publicare resignata sibi beneficia. Paris. l. 11. q. 4. n. 33. Idque propter verba constituit. Gregoriana omnino generalia. vide de hoc plura infra, ubi, qualiter currat his tempus ad publicandum.

Questio 771. An ergo etiam secundus Resignatarius, v. g. dum Titius resignavit beneficium suum in Cajum, & Cajus iterum in Sempronium, Sempronius teneatur publicare resignationem sibi factam?

Respondeo affirmativè. Idque hodie dum (quid quid fuerit aliàs, dum, si primus Resignatarius publicavit, non tenebatur secundus, cui intra tempus ad publicandum datum fuerat à primò resignatum beneficium, ut Paris. cit. q. 4. n. 19.) sive primus Resignatarius publicaverit, sive nondum nimirum is, ut poterat, resignavit (secus tamen videtur, ubi Resignatarius vel alius, qui ad publicandum tenebatur, decessit, ita ut tunc successor non teneatur ad publicandum; quia tunc non obtinuit tanquam vacans per resignationem, sed tanquam vacans per mortem. Ventrigl. to. 2. annot. 4. §. 2. nu. 83. citans Novar. Sum. Bullar. p. 1. tit. de benef. resign. public. nu. 19. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 193.) in tempore dato ad publicandum, propter expressa verba constituit. Gregor. quæ sic habent: *pluresque, & quotquot in alium, vel alios cessiones, ac etiam in ipsammet primum resignantem vel cedentem retrocessiones, termino predicto nondum elapso intercesserint, ita ut unicus dumtaxat terminas omnibus his successivis cessionibus, ac retrocessionibus decurrat, ut, qui posterius gratiam habuerit, publicationem hujusmodi facere, ceteraque omnia hic præscripta intra eundem terminum prestare teneatur &c.* Azor cit. c. 24. q. 6. Paris. loc. cit. num. 20. Unde jam patet, unum eundemque terminum, v. g. 6. mensium datum ad publicandum currere pluribus, quibus intra eundem idem beneficium resignatur, quod tamen intelli-

gendum videtur, si priores ex his Resignatariis non publicaverint) & nequam singulis illis Resignatariis concedi novum integrum terminum; idque ne aliàs fraus fieret legi, si singulis Resignatariis assignarentur singuli sex menses Paris. n. 20. & 21.

Questio 772. An impetrantes beneficia vacantia ob non factam eorum intra tempus præscriptum resignationem publicationem, teneantur promulgare factam sibi gratiam?

Respondeo: Tenentur illos non secus, ac si per resignationem beneficium illud obtinissent. Azor loc. cit. Paris. cit. q. 4. n. 25. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 6. n. 7. Garc. p. 11. c. 3. n. 278. Ventrigl. loc. cit. n. 82. citans Lott. l. 3. q. 21. n. 22. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 192. &c. Sic statuente Gregorio hæc expressis: *Et quicumque sic impetrans, aut gratiam, etiam motu simili habens, præsumitur cuicumque casui tempus prædictum à Data concessionis gratie sibi factæ hujusmodi, ac omnia, quæ cadens à jure prædicto debebat, prestare teneatur &c.* Rationem etiam addit Paris. quòd, cum iste per impetrationem factam succedat, & subrogetur in locum istius Resignatarii, & subrogatus sapiat naturam illius, in cuius locum subrogatur, debeat publicare. Et licet, ut Castrop. talia beneficia non videantur obtineri ex resignatione, sed ex vacatione nova, orta ob non factam publicationem, quia tamen resignatio principium dedit, opus adhuc sit publicatione. Jam verò, ut dicitur in eadem constituit. Gregor.; si pluribus gratiam hujusmodi fieri contigerit (hoc est, si plures idem beneficium impetraverint ob non publicationem) is omnibus præferatur, seu præ omnibus obtineat, qui primus publicationem suæ impetrationis fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, omniàque requisita adimpleverit, quamvis in Data sit postremus, & possessio ab alio in publicando negligentiore prius apprehensa fuerit, vel perita.

Questio 773. Quæ cessiones seu resignationes sint publicandæ?

Respondeo: Cum quæstio hæc admodum generalis sit, nec fortassis uno eodemque responso expediri possit, meliùs eam resolvendam per quæstiones & responsa facta in particulari pro diversitate plurium casuum occurrentium. Unde sit

Questio 774. An resignationes beneficiorum factæ extra Curiam coram locorum Ordinariis publicari debeant?

Respondet affirmativè Azor. loc. cit. q. 5. Castrop. loc. cit. n. 6. Lott. l. 3. q. 21. nu. 9. Paris. l. 11. q. 5. n. 1. Ventrigl. loc. cit. n. 64. & 80. Garc. p. 11. c. 3. n. 282. qui etiam num. 283. subjungit, id procedere, quando Ordinarius de beneficio resignato non providit, de quo quæst. seq. Neque hic nomine Ordinariorum veniunt soli Episcopi, sed & alii inferiores, ad quos spectat beneficia conferre; uti & Superiores, nempe Archiepiscopi, Patriarchæ, Legati de latere, Delegati, Cardinales, non solum jure ordinario beneficiorum resignationes admittentes, sed & ratione indulgentiarum ac facultatum à Sede Apostolica concessarum. Et sic is, cui beneficium coram illis resignatum confertur, intra tempus præscriptum, nempe